

Buğdayı koruma karşılığı kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve kanuna eklenen maddeler hakkında kanun lâyihası ve Muvakkat encümen mazbatası (1/1170)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar Müdürlüğü

Sayı : 6/3365

8-XII-1934

B. M. M. Yüksek Reisliğine

26-V-934 tarih ve 2466 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Maliye vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 5-XII-934 te Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte yüksek huzurlarına sunulmuştur.

Başvekil
İsmet İnönü

Esbabı mucibe

2466 numaralı ve 29-V-1934 tarihli buğdayı koruma karşılığı vergisi kanunu, buğday müstahsilini himayeye matuf tertibatı kurabilmek maksadile ihdas edilmiş ve bu maksadın icabatı dairesinde, eleksiz ve valssiz köy değirmenlerinde, şehir ve kasaba civarında da olsa, öğütülen unlardan köylülerin kendi ihtiyaçlarına mahsus olanları vergiden müstesna tutulmuştu. Tatbikatta görüldü ki, köylerde, köylü ihtiyacatını tatmin edecek miktarda kâfi değirmen bulunmadığından köylü halk civarlarındaki kasabalara gelerek unlarını öğütmek mecburiyetinde kaldıkları gibi köylerden farkı olmayan küçük kasabalarda ikamet eden ziraat adamlarının da köylüler gibi vergiden muaf tutulmaması kendilerini tazyik etmekte ve haklı şikâyetlerine mahal bırakmaktadır. Gerek köylü, gerek köylüden farkı olmayan küçük kasabalar halkının, kendi toprakları mahsulâtını, zati ihtiyaçları için öğütmeleri halinde de, bunlardan ticaret unları gibi ve aynı miktarda vergi alınması, müstahsili himaye maksadile telif edilemeyeceğinden, cezri bir karar alınarak nüfusu onbinden aşağı olan ve fabrikası bulunmayan yerlerin tamamından verginin kaldırılması suretile toprak adamları lehine geniş bir müsaade ve tahfif yapılması iltizam olunmuştur.

Bu maksatla, 28 teşrini evvel 1927 tarihinde yapılmış olan umumî nüfus tahriri neticelerine göre, nüfusu onbinden aşağı olan yerlerde, fabrikası olan mahdud bir kaç kaza hariç olarak, bu verginin tamamen kaldırılması cihetine gidilmiştir. Türkiyede bu gün, 365 mülhak kaza ve 57 vilâyet merkezi kaza mevcut olup kaza yekûnu bu suretle 413 adedine baliğ bulunmaktadır. Nüfusu onbinden aşağı olan kasabalar vergi sahası dışında bırakılırsa, vergi, İstanbul şehriyle 64 kazaya munhasır kalmakta, merkez ve mülhak kazalardan 348 kaza vergiye tâbi tutulmamaktadır.

Bu tadilat sırasında, kanunun ikinci maddesi ilga edilmiş, 4 ve 9 uncu maddeleri de şimdiye kadar cereyan eden tatbikata ve yeni vaziyete göre lâzımı veçhile şekillendirilmiştir.

Keza, Hükümetçe Ziraat Bankasına mubayaa ettirilecek buğdayların muhafaza, nakil, memleket içinde ve dışında satışı ile buna müteferri işler ticarî mahiyette olduğundan bu

muamelelerin Muhasebei Umumiye kanunile, artırma eksiltme ve ihale kanunu hükümlerine ve Divanı muhasebat vize ve murakabesine tâbi bulunmadığı hakkında kanunun 13 üncü maddesine bir fıkra eklenmiştir.

Nufusu on binden aşağı olan yerlerdeki adi değirmenler kâmilen vergi mevzuu harici bırakılmış olduğundan bunlarda yeniden vücade getirilecek değirmenlerin, vergiye tâbi mahallerdeki fabrika ve değirmenlere rakib bir vaziyete girmemelerini ve ancak lüzum ve zaruret olan yerlerde değirmen tesis edilmesini teminen, bu hususta evveleminde İcra Vekilleri Heyetinden müsaade alınmasını temin edici bir madde ilâve olunmuştur.

Muvakkat encümen mazbatası

T. B. M. M.

Muvakkat encümen

Esas No. 1/1170

20 - XII - 1934

Yüksek Başkanlığa

30 - V - 1934 tarih ve 2466 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Başvekâletten gönderilen kanun lâyihası Umumî heyetin kararile Bütçe, Maliye ve İktisad encümenlerinden ayrılan beşer kişiden teşekkül eden encümene havale edilmekle mezkûr lâyiha Maliye bakanı hazır olduğu halde okundu ve görüşüldü.

Maliye bakanının verdiği izahata nazaran kanunun altı aylık tatbikatından alınan neticelelere göre mükellefiyetten yalnız köy değirmenlerini istisna edib şehir ve kasaba hududu içinde çiftçilikle uğraşanları bu vergi ile mükellef tutmak çoğunun geçimi bir köylü gibi çiftçilikten ibaret olan bu kısım halkın geçimleri üzerinde sıkı bir tesir yapmıştır.

Bu hali gören Hükümet iş hacmi küçük olan bu gibi kasabaların da köyler gibi istisna edilmesini düşünmüş ve bu maksadla mükellefiyetin nüfusu 10 000 den yukarı kasaba ve şehirlerden başlamasını teklif etmiştir. Ancak encümen tarafından kanunun tatbikatı ve alınan neticeler ve bu hususta dermeyan edilen şikâyetler üzerinde uzun uzadıya icra kılman tetkikatta memleketimizin ziraî bünyesi ve toprak adamlarının nüfusu 10 000 den aşağı kasabalarda olduğu kadar nüfusu 10 000 den yukarı kasaba ve şehirlerde de aynı vaziyeti göstermesi ve bilhassa vergi tatbikatında nüfus adedi esas tutularak mükellefiyet ve muafiyet sahaları tayin edilmesi haiz olduğu manevî tesir noktasından iltizam edilmemiş ve verginin umuma şamil bir

vaziyette mütaleası ile şikâyetleri bertaraf edecek bir tertibe konulması tercih olunmuştur. Bu maksadla 10 000 nüfus kaydı kaldırılarak onun yerine verginin ticaret unları hazırlayan fabrika ve değirmenlerle unlarını satışa çıkaran müstahsillerden alınarak zatî ihtiyaçları için adi değirmenlerde un öğüten müstahsiller kâmilen vergi mevzuu haricinde bırakılmıştır. Bu suretle gerek köyde, gerek kasaba içerisinde olubta kendi mahsulünü adi değirmenlerde öğüten müstahsiller bilâkaydû şart ve hiç bir taziyka ve merasime tâbi tutulmaksızın verginin dışında kalmıştır. Adi değirmenlerde buğdaylarını öğüten müstahsillerin vergiden haric tutulması istihdaf edilmekle beraber bu nevi değirmenlerin vergiye tâbi fabrika ve değirmenlere rakib bir vaziyete girmesine ve onların faaliyetlerini sekte dar etmesine mahal verilmemek te pek ehemmiyetli bir mevzu teşkil ettiğinden bu hususta Hükümetin icab eden emniyet tertibatını alması lüzumlu görülmektedir. Yine bu cümleden olmak üzere satışa çıkarılmayan unların nakliyatının tazyik edilmemesi icab ettiğini kaydeylemek te faydalı bulunmaktadır. Madde metninde fabrika sayılmayan değirmenlerde öğütülüb te satışa çıkarılmayan unların bu vergiden müstesna olduğu tasrih kılınmıştır. Bu fıkradaki satışa çıkarılmayan un satış yerlerine getirilmemiş unlar demektir. Bu hükmün tesbiti sırasında satış vaziyetinin kasaba ve şehirlere hasrı münasib olub olmayacağı bahsinde tevakkuf edilmekle beraber bu vergi do-

layısıyla un pazarlarının yer değiştirmesi ve kasabalar dışında da pazar yerleri teessüsü gibi vaziyetlerin zuhur edebileceği nazarı dikkate alınarak satışa çıkarılan ibaresinin kanun metninde mahal tasrih edilmeksizin mutlak olarak kalması ve maahaza satışa çıkarılan ibaresinden daha fazla kasaba ve şehirlerin dükkân ve pazarlarındaki satışın maksud bulunduğunu anlamakta Maliye bakanile mutabık kalmıştır.

Bu verginin tatbikatında Hükümetin vergiye gayritâbi değirmenlerde öğütülüp te satışa çıkarılan unlardan satılık ekmek yapan çarşı fırınlarının imalât miktarları esas tutularak vergilerinin maktuhiyete bağlanması imkânlarını tetkik etmesi ve bu maksadla bazı tecrübelerde bulunması muvafık olacaktır.

Kanunun değişik 4 nû maddesi Hükümetin teklifi veçhile kabul olunmuştur. Bu maddenin son fıkrasındaki makarna, şehriye ve bisküvilerin kanunun meriyeti tarihinden 3 ay sonra paketle satılması mecburiyeti halkın ihtiyacını tazyik edib etmeyeceği noktadan tetkik edilmiş olmakla beraber bu maddelerin ekmek gibi birinci derecede bir ihtiyacı karşılamaması ve esasen bir kâğıda sarılarak satılmaları ve paketlenmesindeki sihhî faydaya ilâveten vergi tatbikatında kontrolü temin eylemesi nazarı dikkate alınarak Hükümetin talebi veçhile fıkra aynen kabul edilmiştir. Şu kadar ki bu fıkranın

müeyyedesini 9 nû maddede olduğundan fıkra bu maddeden kaldırılarak 9 nû maddeye müeyyedesini yanına naklolunmuştur. Değişen 9 nû maddede 10 000 nüfus kaydının kaldırılmasından mütevellid vaziyete ve ihtimallere göre cezaî müeyyedeler sıraya konulmuştur.

Kanunun 13 nû maddesine eklenen fıkrada 2056 ve 2303 numaralı kanunların tatbikatına aid muamelelerin ticarî mahiyeti nazarı dikkate alınarak bunların muhasebei umumiye kanunıyla arttırma ve eksiltme ve ihale kanunu hükümlerine ve Divanı muhasebatın vize ve murakabesine tâbi olmadığı beyan edilmekte ise de bu hesapların ne suretle murakabe ve tasdik olunacağı meskût kalmakta olduğundan bu hususta bir tetkik mercii ve tetkik şekli ilâvesine lüzum görülmüştür ve ona göre maddeye gerekli olan fıkralar konmuştur.

Lâyihanın diğer maddeleri aynen kabul edilmiştir. Müstacelen ve tercihan müzakeresi dileğe Yüksek Reislige sunulur.

Mu. En. Reisi	M. M.	Kâtib
Burdur	Ş. Karahisar	Isparta
M. Ş. Özkan	İsmail	
Isparta	Manisa	Erzurum
M. Ünsal	M. Turgud	A. Arash
Mardin	Bolu	
R. Erten	Şükrü Güler	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

2466 numaralı ve 29 - V - 1934 tarihli buğdayı koruma karşılığı kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna eklenen bazı maddelere aid kanun projesi

MADDE 1 — 2466 numaralı ve 29 - V - 1934 tarihli kanunun birinci, dördüncü ve dokuzuncu maddeleri aşağıda yazılı şekillerde değiştirilmiştir:

Değişen birinci madde — Nüfusu on bin ve daha yukarı kasaba ve şehirlerdeki umum değirmen ve fabrikalarla nüfusu on binden aşağı olan yerlerdeki fabrikalarda yapılan veya ecnebi memleketlerden getirilen her türlü buğday ve çavdar unları ve irmik,

(Nüfusu on binden aşağı olan yerlerdeki fabrika tabiri ile işletici kuvveti ne olursa olsun vals veya elek tertibatını veya her ikisini havi olan un fabrika ve değirmenleri kastedilmiştir).

Memleket içerisindeki fabrika ve imalâthanelerde yapılan veya yabancı memleketlerden getirilen her türlü, bisküvi, makarna ve şehriye,

Buğdayı koruma karşılığı vergisine tâbidir.

Nüfus miktarının tayininde, 28 teşrinievvel 1927 tarihli nüfus sayımı esastır. Şehir ve kasabaların banliyö ve sayfiyeleri belediye hududu dışında bulunsalar dahi, şehir ve kasaba dahilinde sayılırlar.

Değişen dördüncü madde — Vergi, buğday ve çavdar unlarından 72 kiloluk gayrisafi sıklette birinci nevi un için çuval başına (150) kuruş, bu neviden sonra gelen nevilere için çuval başına (100) kuruştur. Birinci nevi unun evsafı Maliye ve Ziraat vekâletlerince müştereken tayin edilir. Makarna, şehriye ve bisküvi fabrikaları, kullandıkları unları kendileri yaparlarsa, bu unlardan da birinci nevi itibarile vergi alınır.

Makarna, şehriye, irmik ve bisküvilerin vergisi kilo başına 2 kuruştur. Vergiye tâbi un fabrika ve değirmenleri çuvallarını, 72 kiloluk olarak hazırlamağa mecburdurlar. Bu mecburiyetin tatbikına imkân görülemeyen kasaba ve şehirlerde, Maliye vekili, hükmün tatbikını münasip müddetle geciktirmeğe salâhiyetlidir; bu takdirde 72 kiloluktan artık veya eksik çuvalların vergisi, yukarıki nisbete göre hesaplanır.

Makarna, şehriye ve bisküvilerin, bu kanu-

MUVAKKAT ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

30 - V - 1934 tarih ve 2466 sayılı buğdayı koruma karşılığı kanununun bazı maddelerini değiştiren kanun lâiyhası

MADDE 1 — 30 - V - 1934 tarih ve 2466 sayılı kanunun birinci, dördüncü ve dokuzuncu maddeleri aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Değişen 1 nci madde — Memleket içerisindeki fabrikalarda yapılan veya bu kanuna göre fabrika sayılmayan değirmenlerde öğütülübde satışa çıkarılan veya yabancı memleketlerden getirilen her türlü buğday ve çavdar unları ve irmik. (Fabrika tabiri ile işletici kuvvet ne olursa olsun vals veya elek tertibatını veya her ikisini havi olan un fabrika ve değirmenleri kastedilmiştir).

Memleket içerisindeki fabrika ve imalâthanelerde yapılan veya yabancı memleketlerden getirilen her türlü bisküvi, makarna ve şehriye; buğdayı koruma karşılığı vergisine tâbidir. Bu kanun mucibince fabrika sayılmayan değirmenlerde öğütülübde satışa çıkarılmayan unlar bu vergiden müstesnadır.

Değişen 4 ncü madde — Vergi, buğday ve çavdar unlarında 72 kiloluk gayrisafi sıklette birinci nevi un için çuval başına 150 kuruş, bundan aşağı nevideki unlar için çuval başına 100 kuruştur. Birinci nevi unun evsafı İktisad ve Ziraat vekâletlerince müştereken tayin olunur.

Makarna, şehriye ve bisküvi fabrikaları kullandıkları unları kendileri yaparlarsa bu unlardan da birinci nevi itibarile vergi alınır.

Makarna, irmik ve bisküvilerin vergisi kilo başına iki kuruştur.

Vergiye tâbi un fabrika ve değirmenleri çuvallarını 72 kiloluk olarak hazırlamaya mecburdurlar. Bu mecburiyetin tatbikına imkân görülmeyen yerlerde Maliye vekili hükmün tatbikını münasip müddetle geciktirmeye salâhiyetlidir. 72 kiloluktan artık veya eksik çuvalların vergisi yukarıki nisbete göre hesaplanır.

Hü.

Muvakkat E.

nun meriyeti tarihinden üç ay sonra, paketle satılması mecburidir. Bu mecburiyete riayet etmeyenlerden kilo başına alınacak vergi beş kat tahsil edilir.

Değişen dokuzuncu madde — Birinci maddede yazılı buğday koruma karşılığı vergisi mükellefiyetine tâbi olan değirmen, fabrika ve imalâthane sahibi, müdür veya müesseselerinden;

a) Bu kanuna göre tutulması lâzımgelen defteri tutmayan veya tasdik ettirmeyen veya bir kısım muamelelerini deftere geçirmeyenlerin, bu suçlara taallük eden müddete aid vergileri resen takdir olunarak bir kat fazlasile defaten tahsil ve kendilerine ayrıca yüz liradan bin liraya kadar para cezası hükmolunur.

Defter tutulmuş olup ta ibraz edilmediği takdirde tutulmamış sayılarak yukarıki fıkra hükmü tatbik edilir.

b) Defterini veya makbuzunu tahrif edenler hakkında iki aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla beraber bundan mütevellid vergi zıyar iki kat fazlasile ve defaten tahsil olunur.

c) Defterini kısmen veya tamamen imha edenler hakkında üç aydan beş seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla beraber kayidleri imha olunan müddete aid vergiler resen takdir edilerek üç kat fazlasile defaten tahsil olunur.

d) Buğday ve çavdar unlarının, kurşun mühürsüz ve nakliye tezkeresiz olarak vergiye tâbi değirmen ve fabrikalardan çıkarılması ve nerede öğütülmüş olursa olsun bu unların mühürsüz ve tezkeresiz vergiye tâbi şehir ve kasabalarda naklolunması yasaktır.

Vergiye tâbi olmayan yerlerden vergiye tâbi yerlere un getirmek isteyenler unlarla birlikte bağlı oldukları Maliye dairesine müracaatla vergisini vermeğe ve nakliye tezkeresi alıb çuvallarına kurşun mühür koydurmağa mecburdurlar. Bağlı oldukları Maliye dairesi vergiye tâbi yerlerden birinde bulunursa evvelâ vergisini yatırıb nakliye tezkeresi aldıktan sonra unlarını bu tezkere ile birlikte doğruca aynı maliye dairesine getirib çuvallarına kurşun mühür koydururlar.

Nakliye tezkerelerinde nakledilecek unların miktarı kime aid olduğu, hangi tarihlerde ne-

Değişen 9 ncu madde — Bu kanunun hükümlerine riayet etmeyenler hakkında aşağıdaki hükümler tatbik olunur:

A) Değirmen, fabrika ve imalâthane sahib, müdür ve mümessillerinden:

1 - Bu kanuna göre tutulması lâzımgelen defteri tutmayan veya tasdik ettirmeyen veya bir kısım muamelelerini deftere geçirmeyenlerin bu suçlara taallük eden müddete aid vergisi resen takdir olunarak bir kat fazlasile defaten tahsil ve kendilerine ayrıca 100 liradan 1 000 liraya kadar para zecası hükmolunur. Defter tutulmuş olubda ibraz edilmediği takdirde tutulmamış sayılır ve ona göre ceza tatbik edilir.

2 - Defterini veya makbuzunu tahrif edenler hakkında iki aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla beraber bundan mütevellid vergi zıyar iki kat fazlasile ve defaten tahsil olunur.

3 - Defterini kısmen veya tamamen imha edenler hakkında üç aydan beş seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla beraber kayidleri imha olunan müddete aid vergiler resen takdir edilerek üç kat fazlasile defaten tahsil olunur.

B) Vergiye tâbi değirmen ve fabrikalardan buğday ve çavdar unlarının, kurşun mühürsüz ve nakliye tezkeresiz olarak ihracı ve nakli ve nerede öğütülmüş olursa olsun bu unların mühürsüz ve tezkeresiz satışa çıkarılması yasaktır. Bu kanun mucibince fabrika sayılmayan değirmenlerde öğütülmüş unları satılığa çıkarmak isteyenler unlarla birlikte bağlı oldukları Maliye dairesine müracaatla vergisini vermiye ve nakliye tezkeresi alıb çuval veya kablarna kurşun mühür koydurmaya mecburdurlar. İrmikler hakkında da una aid hükümler tatbik olunur.

Makarna, şehriye ve bisküvilerin pulsuz olarak fabrika ve imalâthanelerden çıkarılması ve memleket içinde nakli yasaktır.

Değirmen, fabrika ve imalâthanesinden kurşun mühürsüz veya pulsuz malı çıkartanlar ile bu malların sahipleri hakkında bir aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla bera-

Hü.

reden nereye ve tezkerelerin hangi tarihe kadar muteber olacağı gösterilir. (Bu tarih nakliyat yapılacak yerler arasındaki mesafeye göre en büyük mal memuru tarafından tayin olunur).

Nakliye tezkerelerinde yazılı malûmata uymayan nakliyat kaçak sayılır. Bir defada nakledilemeyecek onların her partisi için ayrı nakliye tezkeresi alınması mecburidir. Mücbir sebebler dolayısıyla onların tezkerelerin muteber olduğu müddet içinde nakledemeyenler tezkereleri aldıkları maliye dairesine müracaatla bunları vize ettirirler. Mücbir sebeblerin takdiri o yerin en büyük mülkiye memuruna aiddir.

İrmikler hakkında da unâ aid hükümler tatbik olunur.

Makarna, şehriye ve bisküvitlerin yolsuz olarak fabrika ve imalâthanelerden çıkarılması ve memleket içinde naklolunması yasaktır.

Değirmen, fabrika ve imalâthanesinden kurşun mühürsüz veya pulsuz mal çıkartanlar ile bu malların sahipleri hakkında bir aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunmakla beraber kaçak mallar Türk ceza kanununun 36 ncı maddesinin son fıkrası hükmüne göre musadere olunur.

Kurşun mühürsüz veya pulsuz malları yukarıda yazılan yasağa karşı bilerek nakledenlerle satan veya satın alanlardan bu malların vergisi müştereken ve üç kat olarak defaten tahsil ve mallar hakkında Türk ceza kanununun 36 ncı maddesinin son fıkrasının hükmü tatbik edilir.

Bu maddede yazılı suçların tekrürü halinde cezalarla vergi zamları taz'if olunur. Resen takdir hallerinde ve bunlara karşı yapılacak itiraz ve temyiz taleplerinde 2430 numaralı muamele vergisi kanunu hükümleri cari olur.

MADDE 2 — 2466 numaralı ve 29 - V - 1934 tarihli kanunun 13 ncü maddesine aşağıdaki fıkrâ eklenmiştir:

Buğdayı mubayaa, muhafaza, nakil ve memleket içinde ve dışında satışı ile buna müteferri işler ticarî mahiyette olup 2056 ve 2303 numaralı kanunların tatbikına aid muameleler, muhasebei umumiye kanunile artırma, eksiltme ve ihale kanunu hükümlerine ve Divanı muhasebatın vize ve murakabesine tâbi değildir.

Muvakkat E.

ber, kaçak mallar Türk ceza kanununun 36 ncı maddesinin son fıkrası hükmüne göre musadere olunur.

Kurşun mühürsüz veya pulsuz malları yukarıda yazılı yasağa karşı bilerek nakledenlerle satan ve satın alanlardan bu malların vergisi müştereken ve üç kat olarak defaten tahsil ve mallar yukarıki fıkra hükmüne göre musadere olunur.

C) Makarna, şehriye ve bisküvilerin bu kanunun meriyeti tarihinden üç ay sonra paketle satılması mecburidir. Bu mecburiyete riayet etmeyenlerden kilo başına alınacak vergi beş kat olarak tahsil ve mallar hakkında da yukarıki fıkrada yazılı musadere hükmü tatbik olunur.

Bu maddede yazılı suçların tekrürü halinde cezalarla vergi zamları tazif edilir. Resen takdir hallerinde ve bunlara karşı yapılacak itiraz ve temyiz taleplerinde 2430 sayılı muamele vergisi kanununun hükümleri cari olur.

MADDE 2 — 30 - V - 1934 tarih ve 2466 sayılı kanunun 13 ncü maddesine aşağıdaki fıkrâ eklenmiştir:

Buğdayın mubayaa, muhafaza, nakil ve memleket içinde ve dışında satışı ile buna müteferri işler ticarî mahiyette olup 2056 ve 2303 sayılı kanunların tatbikına aid muameleler, muhasebei umumiye kanunu ile artırma ve eksiltme ve ihale kanunu hükümlerine ve Divanı muhasebatın vize ve murakabesine tâbi değildir.

Hü.

Muvakkat E.

Ancak bu muamelelerin neticelerine aid banka tarafından verilecek hesaplar her sene sonunda Divanı muhasebattan tayin edilecek iki zat ile Maliye, İktisad ve Ziraat vekâletlerinden tayin olunacak birer zattan müteşekkil heyet marifetile bütün hesap ve muamelelere bakılmak suretile tetkik edilir. Heyet bu hesapları kendilerine tevdi tarihinden itibaren bir ay zarfında tetkik ve bir rapor ile Maliye vekâletine tevdi eder. Maliye vekâleti de hesaplar ile raporu kendi mütaleasını da ilâve ederek tetkik ve tasdik olunmak üzere bir ay zarfında Büyük Millet Meclisi Bütçe, Maliye, İktisad ve Divanı muhasebat encümenlerinden mürekkep Umumî heyete tevdi eder.

Umumî heyetin tasdik kararı alâkadar memurların ibrası hükmündedir.

MADDE 3 — Her nevi çarşı fırınları ile un ve irmikten mamul maddeleri hazırlayıp satan müesseseler vergisi verilmiş un kullanmaya mecburdurlar. Bu mecburiyete riayet etmeyenlerin ellerindeki kaçak unlar Türk ceza kanununun 36 nci maddesinin son fıkrası mucibince musadere olunmakla beraber vergileri beş kat olarak defaten tahsil edilir.

MADDE 3 — 2466 numaralı ve 29 - V - 1934 tarihli kanunun ikinci maddesi kaldırılmıştır.

MADDE 4 — Bu kanunun meriyeti tarihinden itibaren her hangi türlü olursa olsun yeniden un fabrika ve değirmeni açılması ve mevcut değirmen ve fabrikalarda tamir mahiyetinde olmayan tadil ve ilâveler yapılabilmesi için Hükûmetten müsaade alınması şarttır. Bu hükme riayetsizlik halinde bu değirmen ve fabrikalar işletilmez.

MADDE 4 — 30 - V - 1934 tarih ve 2466 sayılı kanunun ikinci maddesi kaldırılmıştır.

MADDE 5 — Bu kanunun meriyeti tarihinden itibaren herhangi türlü olursa olsun yeniden un fabrika ve değirmeni açılması ve mevcut değirmen ve fabrikalarda tamir mahiyetinde olmayan tadil ve ilâveler yapılabilmesi için Hükûmetten müsaade alınması şarttır. Bu hükme riayetsizlik halinde bu değirmen ve fabrikalar işletilmez.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun meriyeti tarihine kadar geçen zamana aid olup da tahsili bu tarihten sonraya kalan vergilerle misil zamları ve henüz neticelenmemiş olan muameleler hakkında 2466 numaralı kanun hükümleri tatbik olunur.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun meriyeti tarihine kadar geçen zamana aid olup da tahsili bu tarihten sonraya kalan vergilerle misil zamları ve henüz neticelenmemiş olan muameleler hakkında 2466 sayılı kanun hükümleri tatbik olunur .

MADDE 5 — Bu kanun 1 kânunusani 1935 tarihinden muteberdir.

MADDE 6 — Bu kanun 1 kânunusani 1935 tarihinden muteberdir.

MADDE 6 — Bu kanunun hükümlerini icra-

MADDE 7 — Bu kanunun hükümlerini icra-

Hü.

Muvakkat E.

ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

5 - XII - 1934

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>İsmet İnönü</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>Z. Apaydın</i>
Da. V.	Ha. V. V.	Mal. V.
<i>Ş. Kaya</i>	<i>Ş. Kaya</i>	<i>Fuad Agra</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>A. Özmen</i>	<i>Ali Afyon</i>	<i>Celâl Bayar</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
	<i>Rana Tarhan</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>

